

Ekonominės raidos scenarijus 2023–2026 metams

2023 m. gruodis

Ekonominės raidos scenarijus (toliau – scenarijus) parengtas¹ įvertinus Nacionalinių sąskaitų 2023 m. sausio–rugsėjo mėn. duomenis ir kitus statistinius duomenis, paskelbtus iki 2023 m. lapkričio 30 d., atsižvelgus į po Finansų ministerijos 2023 m. rugsėjį paskelbto scenarijaus įvykusių monetarinės politikos ir išorės aplinkos pokyčius, pasikeitusią projekcijų sudarymo statistinę bazę bei Lietuvos Respublikos 2024 metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatymo projekte (toliau – 2024 m. biudžetas) numatytas priemones. Scenarijaus prielaidos dėl išorės aplinkos ir energijos (naftos ir gamtinių dujų) kainų atitinka Europos Komisijos² (toliau – EK) šių metų lapkritį paskelbtą ekonominę prognozę.

2023 m. lapkričio mėn. paskelbtoje EK ekonominėje prognozėje numatoma, kad Europos Sąjungos (toliau – ES) bendrasis vidaus produktas (toliau – BVP) 2023 m. augs 0,6 proc., 2024 m. – 1,3 proc., o 2025 m. – 1,7 proc. EK tikisi, kad ekonominė veikla laipsniškai augs atsigaunant vartojimui dėl stiprėjančios darbo rinkos, darbo užmokesčio augimo bei tolesnio infliacijos mažėjimo. Visgi, dėl užsitęsusio Rusijos agresijos karo prieš Ukrainą ir konflikto Artimuosiuose Rytuose pastaraisiais mėnesiais padidėjo netikrumas ir ekonomikos vystymosi sulėtėjimo rizika. Pastaruoju metu šių veiksnių poveikis energijos rinkai buvo ribotas, tačiau kyla pavojus, kad bus sutrikdytas energijos tiekimas, o tai gali turėti didelį poveikį energijos kainoms, pasaulinei gamybai ir bendram kainų lygiui. Kalbant apie ES vidaus rinką, pinigų politikos griežtinimo poveikis gali ilgiau ir didesniu mastu paveikti ekonominę veiklą, nei numatyta EK 2023 m. lapkričio prognozėje.

Per devynis š. m. mėnesius Lietuvos ekonomika susitraukė 0,5 proc. Per šį laikotarpį ekonomikos augimą didžiąja dalimi slopino mažėjantis namų ūkių vartojimas (lėmė –1,2 procentinio punkto BVP pokyčio) bei dėl vangios užsienio paklausos smukęs pramonės ekonominės veiklos aktyvumas. Šiais metais ekonomikos vystymąsi teigiamai veikia investicijos (išlaidos bendrojo pagrindinio kapitalo formavimui, toliau – BPKF), kurios sausį–rugsėjį augo 10,1 proc. ir svariai – 2,7 procentinio punkto – prisidėjo prie BVP pokyčio.

Numatoma, kad šiemet Lietuvos BVP susitrauks 0,4 proc., o sustiprėjus namų ūkių perkamajai galiai vidaus ir užsienio rinkose bei padidėjus užsienio paklausai kitais metais galima tikėtis ekonomikos atsigavimo – BVP 2024 m. galėtų augti 1,7 proc., o 2025–2026 m. BVP augimas galėtų paspartėti iki 2,9 proc. vidutiniškai per metus.

Po prastesnio 2023 m. I ketvirčio šalies darbo rinkos būklė II ir III ketvirtį pagerėjo. Valstybės duomenų agentūros duomenimis, užimtų gyventojų skaičius I–III ketvirčio laikotarpiu, palyginti su atitinkamu laikotarpiu prieš metus, išaugo 1 proc., nepaisant aukštos palyginamosios bazės. Nors verslo lūkesčiai ir gamybos apimtys pramonėje I–III ketvirčio laikotarpiu išliko prasti, reikšmingai prie užimtųjų skaičiaus augimo prisidėjo apdirbamoji gamyba, kurioje užimtų gyventojų skaičius šiuo

¹ Statistinių duomenų ir kitos informacijos įtraukimo į scenarijų data – 2023 m. lapkričio 30 d. imtinai.

² EK rudens prognozė [Autumn 2023 Economic Forecast: A modest recovery ahead after a challenging year \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/economy_finance/autumn-2023-economic-forecast).

laikotarpiu padidėjo 3,5 proc. ir reikšmingai (0,5 procentinio punkto) prisidėjo prie užimtųjų skaičiaus augimo šalyje. Auganti darbuotojų samda ir aukštas laisvų darbo vietų lygis (III ketvirtį jis pasiekė 2 proc.) šioje veikloje rodo, kad verslas patiriamus sunkumus eksporto rinkose vertina kaip trumpalaikius. Užimtųjų skaičiaus augimas šalyje atspindi stiprią darbuotojų paklausą, kurią taip pat rodo ir laisvų darbo vietų duomenys. Valstybės duomenų agentūros duomenimis šalies laisvų darbo vietų skaičius III ketvirtį nežymiai viršijo II ketvirčio įvertį ir buvo aukščiausias nuo duomenų skaičiavimo pradžios 2008 m. – 28,1 tūkst., o laisvų darbo vietų lygis I–III ketvirčio laikotarpiu sudarė 2 proc. ir rodo sustiprėjusią įtampą darbo rinkoje. Daugiausia – penktadalį – laisvų darbo vietų šiuo laikotarpiu siūlė transporto ir saugojimo veikla, kurioje jų užfiksuota 5,6 tūkst. – 27,9 proc. daugiau nei atitinkamu laikotarpiu prieš metus. Kita vertus, darbo vietų pasiūlos tendencijos šalyje nėra vienodos, tam tikrose veiklose – statyboje, vidaus prekyboje, informacijos ir ryšių, nekilnojamojo turto, finansų ir draudimo – laisvų darbo vietų keletą ketvirčių iš eilės užfiksuojama reikšmingai mažiau nei prieš metus. Išaugus užimtumui nedarbo lygis, apskaičiuotas pagal gyventojų užimtumo tyrimo metodologiją, šalyje nukrito nuo 7,7 proc. I ketvirtį iki 5,9 proc. II ketvirtį, o III ketvirtį padidėjo iki 6,2 proc. ir išliko artimas šalies natūraliam nedarbo lygiui, apskaičiuotam pagal EK metodiką. Ilgalaikio nedarbo lygis III ketvirtį sumažėjo iki 1,8 proc. ir buvo mažiausias per pastaruosius 4 metus. Atsižvelgus į vyraujančią didelį ekonominį neapibrėžtumą scenarijuje numatoma, kad 2023 ir 2024 m. nedarbo lygis, apskaičiuotas pagal gyventojų užimtumo tyrimo metodiką, sudarys 6,6 proc. Vėlesniais vidutinio laikotarpio metais atsigaunant ekonominiam aktyvumui nedarbo lygis ims mažėti ir 2025 m. sudarys 6,4 proc., o 2026 m. dar labiau priartės prie natūralaus nedarbo lygio ir sudarys 6,3 proc.

Scenarijus grindžiamas 2023 m. birželį viešai paskelbtomis Eurostato demografinėmis projekcijomis. Jose numatoma, kad nuo 2025 m. daugiausia dėl neigiamos natūralios gyventojų kaitos darbingo amžiaus gyventojų skaičius Lietuvoje ims mažėti. Dėl mažėsiančios darbuotojų pasiūlos erdvės užimtų gyventojų skaičiui augti bus nedaug. Numatoma, kad 2023 m. užimtų gyventojų skaičiaus pokytis sudarys 1 proc., o nuo 2024 m. atsigaunant ekonominiam aktyvumui užimtų gyventojų skaičiaus augimas sudarys 0,3 proc., 2025–2026 m. augimo nesitikima (numatomas atitinkamai 0,1 ir 0,2 proc. sumažėjimas).

2023 m. sausį–rugsėį dėl išliekančios įtampos darbo rinkoje šalyje tęsėsi spartus darbo užmokesčio augimas. Vidutinis mėnesinis bruto darbo užmokestis šalyje per pirmuosius devynis 2023 m. mėnesius augo 12,6 proc. (be individualių įmonių). Antrą ketvirtį iš eilės atlyginimai sparčiau augo viešajame sektoriuje, palyginti su privačiuoju sektoriumi: 2023 m. III ketvirtį viešajame sektoriuje vidutinis mėnesinis bruto darbo užmokestis augo 13,8 proc., o privačiajame augimo tempas sulėtėjo iki 11,5 proc. (lėtėjimas fiksuojamas nuo 2022 m. II ketvirčio). Šiomet atlyginimų augimą skatina didesnė minimalioji mėnesinė alga (2023 m. ji išaugo 15,1 proc. ir siekia 840 Eur), viešojo sektoriaus darbuotojų darbo užmokesčio augimas dėl Lietuvos Respublikos 2023 metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių pavirtinimo įstatyme numatytų priemonių, išliekantis tinkamos kvalifikacijos darbuotojų trūkumas, o antroje metų pusėje įtaką daro ir nuo liepos 1 d. įsigaliojusi dalis valstybės tarnybos reformoje numatytų pakeitimų. Vis dėlto, verslui susiduriant su iššūkiais – silpna paklausa, išaugusiais kaštais bei apsunkintomis

finansavimo galimybėmis, metų pabaigoje darbo užmokesčio augimas turėtų toliau slopti ir per visus 2023 m. galėtų augti 12,5 proc. Vyraujant ekonominiam neapibrėžtumui, kurį kelia karas Ukrainoje ir atsiradusios naujos geopolitinės įtampos ir esant sugriežtintai monetarinei politikai, verslui bus vis sunkiau reikšmingai kelti darbo užmokestį, todėl 2024 m. numatomas nuosaikesnis darbo užmokesčio augimo tempas. Kita vertus, 2024 m. biudžete numatytas atlyginimų didinimas mokytojams, gydytojams, slaugytojams, rezidentams, kultūros ir meno darbuotojams, statutiniams pareigūnams ir socialiniams darbuotojams. Numatome, kad vidutinio mėnesinio bruto darbo užmokestis 2024 m. galėtų augti 7,6 proc. Vėlesniais vidutinio laikotarpio metais vidutinis mėnesinis bruto darbo užmokestis šalyje galėtų augti po 5 proc. kasmet (2025–2026 m.).

Infliacija 2023 m. sausio–lapkričio mėnesiais sparčiai mažėjo. Metinė infliacija, apskaičiuota pagal suderintą vartotojų kainų indeksą, spalio mėn. nukrito iki 3,1 proc., o lapkričio mėn. išankstiniais duomenimis priartėjo prie Europos Centrinio Banko 2 proc. tikslo ir sudarė 2,3 proc. Dezinfliaciją³, trunkančią jau ilgiau nei metus, daugiausia lemia tarptautinėse rinkose smarkiai sumažėjusios įvairių rūšių energijos žaliavų (naftos, gamtinių dujų, biokuro) kainos, kurios lėmė transporto priemonių degalų, šilumos energijos, elektros energijos kainų mažėjimą tiek namų ūkiams, tiek verslui. Dėl šių priežasčių energijos metinė infliacija nuo gegužės mėn. buvo neigiama, o spalio mėn. sudarė –17,4 proc. Kritusios energijos kainos sumažino gamybos kaštus, kurie atsispindi mažesnėmis Lietuvos gamintojų produkcijos kainomis. Nuo 2023 m. pradžios mažėja ir metinė grynoji infliacija⁴, atspindinti blėstantį infliacinį spaudimą šalyje. Dėl sumažėjusių maisto žaliavų kainų tarptautinėse ir vietinėse rinkose, palankesnės maisto gamintojų produkcijos kainų raidos, kuri laiką mažėjusios namų ūkių perkamosios galios maisto kainų infliacija nuo 2022 m. pabaigos taip pat nuosekliai mažėjo. Spalio mėn. ji nukrito iki 5,8 proc. ir buvo daug mažesnė nei šių metų pradžioje (32 proc.). Paslaugų infliacija, kuri veikiama stiprios popandeminės paklausos ir spartaus darbo užmokesčio augimo, ilgą laiką buvo dviženklė, o rugsėjo mėn. reikšmingai sumažėjo ir tapo vienaženklė (8,5 proc.) ir spalį toliau mažėjo iki 7,7 proc. Infliacijos mažėjimas ypač buvo pastebimas poilsio, apgyvendinimo ir maitinimo paslaugų sektoriuje, ir, tikėtina, rodo slopstantį popandeminį šių paslaugų paklausos bumą, prie kurio prisideda kurį laiką dėl aukštos infliacijos mažėjusi namų ūkių perkamoji galia ir neigiamas sugriežtintos pinigų politikos poveikis namų ūkių disponuojamoms pajamoms. Kita vertus, vis dar gana aukštą paslaugų infliaciją palaiko dviženklis darbo užmokesčio augimas šalyje. Scenarijuje numatoma, kad 2023 m. vidutinė metinė infliacija sudarys 8,8 proc., o prie palankesnės nei pernai kainų raidos prisidės ne tik palankesnės energijos kainos, bet ir pasaulinių tiekimo grandinių normalizavimasis bei Europos Centrinio banko vykdomos euro zonos monetarinės politikos griežtinimas. 2024 m. toliau mažėjant infliaciniam spaudimui vidutinė metinė infliacija sumažės iki 2,8 proc. Šiais metais anksti užpildytos ES dujų saugyklos suteikia daugiau energetinio stabilumo, todėl dujų trūkumo ir energijos kainų šuolio rizika šią žiemą yra sumažėjusi, o spartus atsinaujinančios energijos gamybos didinimas Lietuvoje ir ES mažins kitų energijos rūšių spaudimo kainoms atsinaujinimo riziką. Kita vertus, tam tikrą didinantį poveikį infliacijai turės gyventojų pajamų didinimo priemonės ir netiesioginių mokesčių pokyčiai⁵, numatyti 2024 m. biudžete. Be to,

³ Infliacijos mažėjimo procesas.

⁴ Infliacija be energijos ir neapdorotų maisto produktų.

⁵ Lietuvos Banko vertinimu šis poveikis 2024 m. sudarys 0,3 procentinio punkto.

spalio pradžioje kilę geopolitiniai neramumai Artimuosiuose Rytuose didina energijos kainų nepastovumo riziką, kuri nėra įtraukta į bazinį scenarijų. Nuo 2025 m. infliacijos tempas turėtų dar labiau priartėti prie Europos Centrinio Banko 2 proc. infliacijos euro zonoje tikslo, tačiau šiais ir kitais metais didinantį poveikį šalies infliacijai turės didesni akcizų energijos prekėms tarifai, todėl numatoma, kad infliacija sudarys 2,3–2,4 proc.

2023 m. sausį–rugsėį gyventojų finansines galimybes ir elgseną veikė augusios palūkanų normos, vyraujantis neužtikrintumas dėl ateities, išaugęs kainų lygis šalyje. Namų ūkių vartojimo išlaidos 2023 m. sausį–rugsėį buvo 2 proc. mažesnės, nei atitinkamu laikotarpiu prieš metus. Mažmeninės prekybos duomenys rodo, jog gyventojai jau beveik pusantrų metų prekėms išleidžia mažiau, tačiau 2023 m. spalį mažmeninės prekybos apyvartos rezultatai pagerėjo ir kritimas sumenko iki –0,4 proc., o maitinimo įstaigų apyvarta didėjo antrą mėnesį iš eilės. Tęsiantis pajamų augimui ir infliacijos mažėjimui – lapkritį infliacija šalyje sulėtėjo iki 2,3 proc. – gyventojų perkamoji galia toliau stiprės (jau 2023 m. trečiąjį ketvirtį realusis darbo užmokestis šalyje po 1,5 metų kritimo augo 5 proc.) ir sudarys sąlygas geresniam vartojimo išlaidų rezultatui IV ketvirtį. Namų ūkių indėliai 2023 m. spalį buvo didžiausi per šio rodiklio stebėjimo laikotarpį ir pasiekė 21,7 mlrd. Eur. Didžiąją dalį šio sukaupto finansinio rezervo sudaro vienadieniai indėliai (15,4 mlrd. Eur), kurie, esant poreikiui, galėtų būti panaudoti ir vartojimo reikmėms. Namų ūkių vartojimui įtakos turės ir 2024 m. biudžete numatytos neapmokestinamojo pajamų dydžio, viešojo sektoriaus darbo užmokesčio didinimo priemonės ir minimalios mėnesinės algos pakėlimas. Įvertinus šiuos veiksnius namų ūkių vartojimo išlaidų pokytis prekėms ir paslaugoms 2023 m. galėtų siekti –0,8 proc., o 2024 m. būti teigiamas ir augti 3,1 proc. Vėlesniais vidutinio laikotarpio metais (2025–2026 m.) kainoms nebedarant tokio stipraus poveikio gyventojų perkamajai galiai, o pajamoms toliau augant namų ūkių vartojimo išlaidos galėtų augti sparčiau – po 3,4 proc. kasmet.

Vidaus paklausos komponentų raida 2023 m. sausį–rugsėį buvo skirtinga. Per pirmuosius tris 2023 m. ketvirčius galutinio vartojimo išlaidos mažėjo 1,5 proc., 0,7 proc. krito išlaidos bendrojo kapitalo formavimui, tačiau išlaidos BPKF augo 10,1 proc. 2023 m. sausį–rugsėį augo visi pagrindiniai BPKF komponentai. Esant tinkamos kvalifikacijos darbuotojų trūkumui buvo aktyviai investuojama į veiklos produktyvumą didinančias priemones – į kitas mašinas, įrenginius ir ginklų sistemas. Išlaidos šioms investicijoms po kritimo pernai (–1,2 proc.) š. m. sausį–rugsėį augo beveik penktadaliu (19,3 proc.) ir 3,8 procentinio punkto prisidėjo prie BPKF augimo tempo. Taip pat suintensyvėjęs investicinis procesas stebėtas negyvenamųjų pastatų ir statinių statyboje. Investicijos į kitus pastatus ir statinius 2023 m. sausį–rugsėį buvo 14,7 proc. didesnės ir lėmė pusę BPKF pokyčio (5,2 procentinio punkto). Šių investicijų raidai įprastai didelę įtaką daro ES fondų lėšomis finansuojamų projektų įgyvendinimas. Vertinant ketvirtinius duomenis, trečią ketvirtį užfiksuotas investicijų smukimas į būstą (–4,6 proc.). Tokį pokytį lėmė aukšta statistinė palyginamoji bazė ir toliau didintos bei didesne apimtimi poveikį darančios palūkanų normos. Esant aukštoms palūkanoms, verslo ir namų ūkių finansinių išipareigojimų našta didėja ir mažina galimybes investuoti. Be to, naujausi duomenys rodo, kad pastaruosiu metu verslo lūkesčiai dėl ateities prastėja. Ekonominių vertinimų rodiklis 2023 m. spalį ir lapkritį buvo mažesnis, palyginti su praėjusiu mėnesiu (sumažėjo 1,4 ir 1,5 procentinio punkto atitinkamai), neigiamos tendencijos buvo fiksuotos visuose

sektoriuose. Dėl šių priežasčių investicijų augimas 2023 m. pabaigoje ir kitais metais turėtų būti nuosaikesnis ir per visus 2023 m. išlaidos BPKF galėtų augti 9 proc., o 2024 m. – 3,5 proc. Vėlesniais vidutinio laikotarpio metais (2025–2026 m.) sėkmingai prisitaikius prie pasikeitusių finansavimo sąlygų, esant stabilesnei išorės aplinkai bei dėl pastaruoju metu sustiprėjusio poreikio didinti veiklos efektyvumą išlaidos BPKF galėtų augti po 5,4 proc. kiekvienais metais.

Nacionalinių sąskaitų duomenimis prekių ir paslaugų eksportas (palyginamosiomis kainomis) 2023 m. sausį–rugsėį smuko 5,4 proc. (smukimas fiksuotas nuo aukštos palyginamosios bazės – pernai tuo pačiu laikotarpiu augo 15,2 proc.). Didžiausią įtaką tokiam rezultatui turėjo su sunkumais susiduriančios lietuviškos kilmės chemijos, plastikų, medienos ir baldų pramonės gaminius eksportuojančios įmonės. Dėl monetarinės politikos pokyčių ir karo Ukrainoje sukeltų pasekmių globali paklausa eksportui iš Lietuvos šiemet bus prislopinta, o galimybės didinti eksporto apimtis priklausys ir nuo eksportuojančių įmonių lankstumo ir sprendimų investuoti į technologinę pažangą ir produktyvumą didinančias priemones. Scenarijuje numatoma, kad 2023 m. Lietuvos prekių ir paslaugų eksporto (palyginamosiomis kainomis) metinis pokytis sudarys –4,4 proc. Numatant užsienio paklausos atsigavimą vėlesniais vidutinio laikotarpio metais, tikėtina, kad 2024 m. rodiklis augs 4,5 proc., o 2025–2026 m. augimas sieks 5,2 proc. per metus.

Scenarijus sudarytas išskirtinai didelio išorės aplinkos nestabilumo ir ekonominio neapibrėžtumo sąlygomis, atsiradus naujiems geopolitinės įtampos židiniams Artimuosiuose Rytuose, nepasibaigus globaliam monetarinės politikos griežtinimui ir tebevykstant aktyviems kariniams veiksams Ukrainoje.

Dėl vykstančio Rusijos karo prieš Ukrainą ir spalio pradžioje kilusių geopolitinių neramumų Artimuosiuose Rytuose energijos žaliavų kainų raidos neapibrėžtumas išlieka itin aukštas. Scenarijuje 2023–2025 m. energijos žaliavų kainų techninės prielaidos buvo sudarytos remiantis lapkričio 15 d. Europos Komisijos viešai paskelbtomis prielaidomis. Brent naftos kainų prielaida 2023 m. sudaro 84,1 USD/bar, 2024 m. – 84,5 USD/bar, 2025 m. – 79,6 USD/bar. Gamtinių dujų kainų prielaida 2023 m. sudaro 43,3 EUR/MWh, 2024 m. – 55,1 EUR/MWh, 2025 m. – 47,7 EUR/MWh. 2026 m. taikoma techninė prielaida, kad šių energijos žaliavų kainos išliks stabilios. Pasikeitus šioms techninėms prielaidoms infliacijos raidos perspektyvos keistųsi. Trumpojo ir vidutinio laikotarpio infliacijos įverčiai galėtų keistis ir dėl kitų veiksnių, įskaitant LRV galimus sprendimus administruojamų kainų srityje bei monetarinės, fiskalinės, darbo rinkos politikos pokyčius.

Rengiant scenarijaus demografinės raidos prielaidas buvo remiamasi viešai paskelbtomis naujausiomis Eurostato demografinėmis projekcijomis. Pasikeitus demografinėms projekcijoms, tarptautinės migracijos tendencijoms ar darbo jėgos aktyvumo lygio prielaidoms darbo rinkos rodiklių raidos perspektyvos keistųsi.

Dėl nepalankios geopolitinės situacijos padidėję energetikos nepriklausomumo stiprinimo poreikiai, sparčiau įgyvendinami Europos žaliojo kurso projektai galėtų paspartinti investicinį procesą šalyje sparčiau, nei numatyta šiame scenarijuje. Investicijų raida galėtų keistis ir dėl kitų aplinkybių, tarp jų ir dėl monetarinės politikos sąlygotų pasikeitimų skolinimosi kaštuose.

Pasikeitus gyventojų įpročiams ir elgsenai, namų ūkių finansinei padėčiai ir perkamajai galiai bei demografinėi situacijai namų ūkių vartojimo išlaidų raida būtų kitokia, nei numatyta šiame scenarijuje.

Nauji sprendimai dėl minimaliosios mėnesinės algos, viešojo sektoriaus darbuotojų darbo užmokesčio paveiktų vidutinio mėnesinio bruto darbo užmokesčio įverčius, numatytus šiame scenarijuje. Užsitęsęs dideliame neapibrėžtumui bei nestabiliai situacijai ir pasikeitus įmonių finansinei padėčiai darbo užmokestis privačiajame sektoriuje taip pat būtų paveiktas.

Scenarijuje pateiktų rodiklių įverčius nemaža dalimi lemia scenarijaus sudarymo metu disponuojami atitinkami faktiniai statistiniai duomenys, kurie po Valstybės duomenų agentūros atliekamų peržiūrų ir/arba revizijų pastaruoju metu reikšmingai keičiasi. Taip pat scenarijuje numatyti įverčiai galėtų keistis ir dėl po šio scenarijaus parengimo priimtų ekonominės politikos formuotojų sprendimų.

Neišsipildžius esminėms prielaidoms, kuriomis remiantis buvo sudaromas šis scenarijus, daugelio šiame scenarijuje numatytų rodiklių įverčiai keistųsi.

Pagrindiniai ekonominės raidos scenarijaus rodikliai

Rodiklio pavadinimas	2022	2023 ^P	2024 ^P	2025 ^P	2026 ^P
BVP (to meto kainomis), mln. Eur	67 399	72 146	75 427	79 446	83 622
BVP (palyginamosiomis kainomis) pokytis, proc.	2,4	-0,4 (-0,4)	1,7 (1,7)	2,9 (2,9)	2,9 (2,9)
Suderinto vartotojų kainų indekso (vidutinio metinio) pokytis, proc.	18,9	8,8 (9,0)	2,8 (2,9)	2,4 (2,4)	2,3 (2,3)
Investicijų (palyginamosiomis kainomis) pokytis proc.	3,6	9,0 (7,5)	3,5 (3,5)	5,4 (5,4)	5,4 (5,4)
Prekių ir paslaugų eksporto (palyginamosiomis kainomis) pokytis, proc.	12,2	-4,4 (-4,5)	4,5 (4,5)	5,2 (4,5)	5,2 (4,5)
Nedarbo lygis (pagal gyventojų užimtumo tyrimo apibrėžtį), proc.	5,9	6,6 (6,9)	6,6 (6,6)	6,4 (6,4)	6,3 (6,3)
Vidutinio mėnesinio bruto darbo užmokesčio pokytis, proc.	13,3	12,5 (12,1)	7,6 (6,5)	5,0 (5,0)	5,0 (5,0)
Užimtųjų skaičiaus pokytis, proc.	3,8	1,0 (0,0)	0,3 (0,3)	-0,1 (-0,1)	-0,2 (-0,2)

Šaltiniai: Finansų ministerija, Valstybės duomenų agentūra.

^P – projekcija. Skliausteliuose pateiktas atitinkamo rodiklio 2023 m. rugsėjo mėn. ekonominės raidos scenarijaus įvertis.